



GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. «GORENJEČ» stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrto leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravništvu.

Kmet mora nekoliko misliti.

Med ljudstvom se je poleg sedaj šum, ki so ga povzročile volitve v državni zbor. Saj pa tudi na Kranjskem se ni bilo takega hrupa nikdar, kakor ob teh volitvah. Duhovniki so zapustili zakristije in so hodili od hiše do hiše vneemat može za volitve. Vse pridige so veljale volitvam, po spovednicah so nagovarjali za volitve, potem res ni čudno, da so nagnali toliko ljudi na volišče. Duhovniki so državljani, kakor smo vsi drugi, zato imajo pravico voliti kakor mi vsi drugi. Ker imajo mnogo prostega časa, bi jim človek tudi ne zameril, če po znanih hišah nekoliko povasujejo in se kaj pogovorijo o volitvah. To naj bi bilo! Ali kar so pa v resnici nekateri počenjali ob tem času, to se pa ne spodobi poštemu in dostojnemu človeku, posebno ne kakšnemu duhovniku. Vsakega posvetnjaka bi moralo biti sram takega početja, posebno pa duhovnike, ki se štejejo Kristusovim namestnikom, Kristus pa ni bil tak.

Poprijeli so se vsega slabega orodja, da obdelajo svoje farane. Glavno sredstvo je bila laž. Gorenjskim kmetom, ki veljajo za odkrite in značajne ljudi, ki so odkritosrčni in ne lažnivi, se moramo čuditi, da so se pustili tako debelo nalagati! Gorenjski kmet bode kmalu izprevidel, da so se mu lagali kakor otroku, da ga bode strah snedel. «Vera je v nevarnosti,» so rekli. Kmalu se bode pokazalo, da se ni šlo za vero, ampak za bero. Volitve so bile za državni zbor. Poslanci niso zato, da bi se prepirali za to ali drugo vero, ker so različnih ver. To je debela laž, posebno grda za duhovnike, ki so kvasili svojim faranom, katere bi morali z besedo in izgledom napeljavati k resnici, ne pa se jim tako lagati v obraz. Zakaj pa so ravno s tem prišli k tebi, slovenski kmet, da je vera v nevarnost!

Veš, duhovniki in tisti, ki vodijo duhovnike, ki pa sami nimajo kaj prida vere, imajo tebe do kosti pogruntanega, da vedo prav dobro, kje te morajo pozgečkati, da se zasmajaš, in kje vščipniti, da zavpiješ. To vedo tudi, da za vsako stvar nimaš časa, da bi jo pre-

mišljeval. Zato ti rečejo, da je vera v nevarnosti, ker vedo, da jo bodeš branil. Prosim te, slovenski oratar, malo pomisli, posebno to, ali je vera res v nevarnosti. Sam bodeš prišel do tega, da bodeš rekel, da to ni prav nič res. Tole tudi misli: Cel teden delaš, trdo delaš in izmučen od težkega dela se malo odpočiješ šele zvečer. En dan v tednu ne delaš. Takrat greš k maši molit Boga, zahvalit in prosit ga, česar potrebuješ. Kadar pa pridejo z vrečo, daš bero, kadar je darovanje za cerkev, plačaš. Redno in pobožno opravljajš spoved in obhajilo. Siromakom daješ vbogajme.

Pa tako ne delaš samo ti, tako delajo vsi drugi kmetje povsodi. V nedeljo pa slišiš grmenje s prižnice, da je vera v nevarnosti. Ali ni to vendar čudno! Pri vas veš, da ni, o drugih vaseh tudi nisi slišal, da bi kdo učil drugo vero in zametaval staro; nikjer ne bereš, da bi kakšnemu duhovnu kaj hudega storili zavoľjo tega, ker uči vero. Malo poglej, kako so olepšane naše cerkve. Poglej, kako ljudje obiskujejo božja pota. To vendar ne kaže, da bi bila vera v nevarnosti. S tem smo čisto na jasnem, da na kmetih vera ni v nevarnosti! Ali je v nevarnosti v mestih? Tudi tam ne! Meščani so sicer bolj mlačni v verskih rečeh, vendar pa, če pogledaš v mestne cerkve, so vedno natlačene pobožnega ljudstva. To je gotovo, da se dobe tudi taki, ki jim vera ni mnogo ali prav nič mar. Zato pa zastran par lahko-miselnežev še ni vera v nevarnosti! Kje pa je potem vera v nevarnosti. Aha, kaplan pravijo v državnem zboru. No, tam pa tam. V državnem zboru so poslanci zato, da se brigajo za gospodarske in politične zadeve, z vero se pečajo papeži in škofje, ne pa v državnem zboru. Ko bi v državnem zboru postavljali vero, bi pa ne bilo treba papežev in škofov. Ker nimajo v državnem zboru opraviti z vero, zato tudi ne morejo veri storiti ničesar dobrega in tudi ne hudega. Ko bi se pa šlo v državnem zboru za vero, bi ne postavili takih poslancev, kakor so jih, namreč advokate, penzije, sodnike, ampak duhovnike.

Vendar pa v državnem zboru lahko nekaj store, za kar pa vera ne bode nič slabjša, namreč, da tistim bogatim samostanom, škofom, prelatom in kanonikom nalože malo večje davke kakor jih imajo sedaj. Ti kmet, si siromak, pa moraš plačevati davke, naj jih pa plačujejo še samostani, škofje i. t. d., ki imajo velikanske dohodke. Ti imaš družino, tisti bogati višji duhovniki pa

nimajo za drugega skrbeti kakor zase. Sedaj se bode pa dobil kdo, ki bode rekel, da duhovne preganjamo in jim delamo krivico, in da smo zoper vero. Toda zapomni si vsak: Duhovnik ni vera, kakor kmet ni njiva ali travnik. Če bodo duhovnikom naložili kaj več davka, se jim bode to zgodilo kakor drugim bogatim ljudem, ne pa zato, ker so duhovni. Mislim pa, da je tebi, slovenski kmetič, prav, če se vzame tebi malo teže in se jo naloži drugim. Ali je zato vera v nevarnosti? Gotovo ne. Za en vzrok sedaj veš, zakaj je vera v nevarnosti.

Razen tega, da je bera v nevarnosti, je v nevarnosti tudi tisto zapovedovanje in ukazovanje kmetu. Duhovniki vidijo, da kmetje delajo že precej po svoji glavi, ne pa tako, kakor reče kaplan. Konec pride.

Ruska kmetija in lakota.

Dalje.

Gospodarski učenjaki so našli, da ta lakota na ruski kmetiji ni posamezna prikazen, ki se dogaja vsakih sto let. Omenjena pisateljica sta našla, da je lakota na ruski kmetiji kronično zlo, ki se bo prikazalo še večkrat. Kot vzroke te lakote navajata, da se na Ruskem živ krst ne briga za podporo kmetije. Vedno le vlečejo iz nje, kar morejo, v povzdigo kmetije se pa nič ne zgodi. Ljudje se družijo v države, da si pomagajo po skupnih močeh. Nobeno gospodarstvo ne more naprej, če mu ne pomagajo skupne moči sorojakov. Državi pride iz davkov državljanov veliko gmotnih sredstev. S temi sredstvi ima dobro državno vodstvo skrbeti za povzdigo kmetijskega in drugega gospodarstva. Ako ima milijone za to, da pomaga mestom, imeti jih mora tudi za glavno podlago gospodarstva, za kmetijo. Ako veleposestvo, ki ima izsolane gospodarje, dobiva podpore, mora jih tudi kmet. Ako kje kak potres razdere mesto, dá država milijone, ako pa nesreča zadene kmetijo, niti vinarja.

PODLISTEK.

Spomin na I. slovensko umetniško razstavo.

Ko sem si dne 30. septembra lanskega leta ogledal prvo slovensko umetniško razstavo v Ljubljani, sklenil sem kaj več o njej poročati v «Gorenjcu». Z ozirom na to spisal sem podlistek o dekadenci v pesništvu in slikarstvu, zdaj pa hočem tu navesti še nekaj podatkov o razstavi. Na prvi pogled po razstavi sem spoznal, da so naši slikarji po večini moderni dekadenti, kajti največ razstavljenih slik od velikih do najmanjših je bilo slikanih na dekadentičen način. Tri največje slike, in sicer «Naš cesar», «Poleti» in «Strossmayr», kakor tudi nekaj manjših portretov in več drugih različnih slik, pa so bile dovršene s staro natančnostjo in naravnostjo ter so se vsled tega prav posebno odlikovale med svojimi modernimi, površnim načrtom podobnimi sosedami. Obiskovalci razstave so najrajše ogledovali te častitljive staromodne slike, o dekadentičnih pa se niso mogli prepričati, da so tudi te lepe.

Nekako tako se je godilo tudi meni. Opazoval sem moderne slike od blizu in od daleč; a od blizu so se mi videle jako nerazločne in nejasne, od daleč pa še bolj! Prišel mi je na misel pregovor: «Stara vera, stara mera, star denar najboljši bile so vseгда!» in z mnenjem, da bi imel veljati ta pregovor tudi za umetnost, obrnil sem se proti nasprotni strani, kjer so bili razstavljeni razni kipi. A glejte čuda! Tukaj pa ni bilo nobenega sledu o kaki dekadenci. Kakor slavni kipi iz

V Rusiji so veleposestniki slabi gospodarji. Sami redko obdelujejo svoja velikanska posestva, katera dačo kmetom v najem proti temu, da jim tisti pustijo polovico pridelkov. Kmetovanje je še prvotno; po tri ali štiri leta počivajo njive (Dreifelderwirtschaft), na katerih potem pasejo. To je velika potrata. Mnogo sveta tedaj ni obdelanega. A ne morejo drugače, ker ni dosti gnoja. Živine nimajo dosti v razmerju velikosti kmetijskega sveta.

V Rusiji neusmiljeno podirajo hosto. Lesni trgovci strahovito pokončavajo hoste, največ pa kmet sam. Iz lesa si dela hiše in hleve. To pohištvo je bilo slabo zavarovano proti ognju. Poletu pogori v Rusiji okoli 160 tisoč kmetijskih poslopij. Treba je za postavljenje ene hišice (izbe) 20 hlodov. Torej vsako leto čez tri milijone hlodov. V Rusiji so se doslej malo brigali za premog, s katerim so kurili le kotle železniških in parobrodskih strojev. Kmet rabi malo železa in vse orodje si nareja povečjem iz lesa. Ruske zime so hude. Mnogo lesa se pokuri. Tako izgublja Rusija svoje gozde. Kmet že nima s čim kuriti. Pozimi stepta gnoj, ga posuši ter ga rabi kot kurilo. Tako odteguje življenje svojim njivam. In to je najhujše! Konec pride.

V Kranju, 26. januarja.

Državni zbor je sklican vsled cesarjevega ukaza na četrtek dne 31. t. m. — Prestolni nagovor bo dne 4. febr.

Državnozborske volitve so končane. Izid je naslednji: 60 Poljakov, 52 Mladočehov, 48 poslancev nemške ljudske stranke, 31 nemških liberalcev, 30 ustavovernih veleposestnikov, 26 poslancev katoliško-ljudske stranke, 24 krščanskih socialstov, 21 Schönerrjancev, 19 konservativnih veleposestnikov, 19 Italijanov, 11 katoliško-narodnih Slovencev, 10 Hrvatov, 10 opozicijskih Poljakov, 10 socialnih demokratov, 6 čeških agrarcev, 5 članov katoliškega centra, 5 Staro- in 5 Mladorusinov, 5 Rumunov, 5 čeških socialcev, 4 liberalni Slovenci, 4 člani dunajske svobodomiselne ljudske stranke, 3 člani moravske srednje stranke, po 2 češko-katoliška, Srba in «bauernbündlerja» in 6 divjakov.

starih časov, tako so bili izdelani tudi ti najnovejši. Ako bi hoteli kiparji posnemati moderne slikarje, morali bi narediti svojim junakom in devicam raskavo kožo in raztrgano obleko ter le površno zaznamovati posamezne dele njih trupel, tako da bi bili taki kipi le nekoliko podobni določenim podobam. Pri Repičevih junaških borilcih, ki drug drugega bijeta s pestmi in se valjata po tleh, bi se morda še celo podalo, ako bi bila njiju koža malo opraskana in obtolčena; a kaj takega se jima še lahko primeri, ako bodeta morala romati še na kako razstavo! — Za kako nežno žensko bitje pa bi najbrž ne bila preveč umestna in dostojna taka moda. Katera ženska vendar bi rada videla svojo podobo z razpraskanim in grčavim obrazom. Zato se kiparji niso smeli vzpeti v meglene dekadentične nižave, temveč ostati so morali pri starem načinu obrazovanja. Mladi slikarji jih morda radi tega pomiljujejo ter jim očitajo, da ne napredujejo. Toda kiparji naj bodo le lepo zadovoljni s tem, kar znajo, in tolažijo naj se, da bodo morali vsi napredni moderni slikarji še prav pridno napredovati, da se bodo vzpeli iz sedanje meglene nižave zopet v ono višavo, v kateri so delali njih sloveči starodavni predniki in v kateri delajo še sedaj vsi kiparji. Ko bodo omenjeni slikarji dosegli to višavo, tedaj bode njih umetnost zopet na vrhuncu dovršenosti in popolnosti ter enakopravna kiparstva!

Med razstavljenimi slikami je bilo kaj mnogo pokrajinskih, katerih največ je bilo prav neznatnih in majhnih. Dotični slikarji so menda hoteli z njimi le pomnožiti število svojih razstavljenih del ter pokazati, kako znajo pogoditi barve in kako obračati čopiče pri slikanju. Na-

Pater Stojalovski nabira v Galiciji podpise za poslanico na episkopat, po kateri se naj prepove duhovščini zlorabljeni prižnico in izpovednico v politične svrhe, kakor se je to dogajalo pri zadnjih državnozborskih volitvah. Kaj takega bi bilo umestno tudi pri nas!

V Bolgariji je podal ministrski predsednik Ivančev ostavko celega ministrstva.

Angleška kraljica — umrla. Vtorek ob poldnevih zvečer je umrla angleška kraljica Viktorija, ki je vladala angleško državo 63 let. Njen naslednik je sin Albert, rojen leta 1841. Listi pišejo, da je novi kralj jako potraten, lahkomisljen mož, katerega zanimajo le zabave in moda. Imenoval se boče Edvard VII.

Vojna v južni Afriki. Minulo soboto se je vršilo posvetovanje burskih vodij, je-li naj se vojna nadaljuje ali neha. Izid tega posvetovanja je sklep, da se vojna nadaljuje do zadnjega.

Dopisi.

Od nekod. Vem, g. urednik, da imate za svoj list vedno dosti gradiva, a sedaj po dokončanih volitvah si vendar upam, da se bode dobil kak skromen kotic za moj dopis. Ker je vedno trda za denar, naj pričnem o denarni zadevi, saj je vsakega domačina posebno pa naše posojilničarje razveselila vest, da ima cerkljanska posojilnica letni račun že izgotovljen in da menda — kakor lani — je tudi letos navidezen letni pribitek gotovih kron, katere navadno doplača predsednik v znak velike požrtvovalnosti za narod. Da tukajšnji posojilnici res preostaja denarja, hoče njen spoštovani gospod predsednik pokazati s tem, da kupuje na račun zadružništva «klerikalne» bicikle in drugo. Vse to mu sedaj že ne zadostuje več in pravi, da hoče imeti še posojilničnega konja. A ta konjska mrha se mu je za sedaj izmuznila. Ko se je 18. dan 20. stoletja prebudil po trdnem spanju, je vstal z običajnim «mačkom» in se napotil v bližnjo gostilno, da si prežene nadležni mu «tremens». V gostilni najde še od ponočnega dremanja kopico fantov, preganjajoč si

namesto vse te drobnarije naj bi bili dotičniki raje naredili nekaj večjih slik z zanimivejšo in obsežnejšo predmetno vsebino, pa bi te slike mnogo bolj povzdignile razstavo. Pokrajinske slike so posebno zanimive in prikupljive take, katere so obsežne, to je take, ki kažejo več različnih v celoto vezanih predmetov iz narave, a ne samo kako hišo, ali cesto, ali ribnjak, ali par dreves i. t. d. Med pokrajinskimi slikami je razločevati namišljene in resnične. Premnogo krasnih krajev ima naša slovenska domovina, posebno romantična Gorenjska, kateri kraji bi bili najlepší in najhvaležnejši predmeti takim slikam. A vendar je oko pogrešalo takih slik na razstavi! Bilo jih je le nekaj neznatnih in nezanimivih. Zaman pa je gledalec iskal na razstavi večjih in znamenitejših slik iz slovenskega narodnega življenja. Slike, povzete iz slovenske zgodovine, ali iz slovenske pesmi pa ni bilo na razstavi nobene. In vendar nudijo našim slikarjem toliko slikovitih prizorov samo turški boji in Prešernov «Krst pri Savici». Sicer so taka dela težavna, ker se pri njih umetnik ne more tako prosto gibati, kakor pri namišljenih slikah; ali vendar obeni napredek zahteva, da naši slikarji začno ustvarjati tudi take slike ter jih dado potem pomnožiti tiskarskim potom, da se bode mogel ves narod oslaviti in okoristiti z njimi. Ali vsak začetek je težak, tako je bila tudi prva slovenska umetniška razstava jako težavno in za naš mali narod jako požrtvovalno delo. Toda upati smemo, da bode odslej pri nas Slovencih tudi na umetniškem polju šlo vedno na bolje, in da bo že pri prihodnji umetniški razstavi mogoče pokriti navedene nedostatke in pogoške z novimi uspehi in pridobitvami!

S.

dolgi čas z igro za denar. Ko to vidi naš klerikalni predsednik, si misli, to tudi nekaj nese. Vzame brz kronco in takoj se mu vrne podvojena. Glasno smejoč še ponovi: «To pa nese, to! Še bolje kakor moja «šparkasa». Tu imate desetak za stavo!» Toda predno mine četrta ure, nima ta ubogi predsednik Šuštersičevega kalibra ne duha ne sluha več o zadržnem konju in o prineseh desetakah. Naposled vzdigne svoje trudne ude in pravi: «Prehladil sem se, hudiči! Za ta pust imate sedaj dovolj. Posojilnica bo zopet še brez konja, kakor jaz tudi še brez žene!» Nato klavern odide proti domu. — O tem podjetju se res lahko misli kaj posebnega. Kam bode prišlo o svojem času to nepremišljeno gospodarstvo? Gospodje odborniki, puhli možje kakor so, posodijo — zaradi lepšega seveda — vsakemu, ako imajo le kaj v blagajni. Suša, ta preklicana nesnaga, jim dela največ preglavice. Ako je blagajna popolnoma prazna, tedaj iščejo na svojo kožo pri znanih in neznanih prijateljih, obetajoči posebne obresti na zadružni račun, samo, da ostanejo možje. V svoja predala pa nič kaj radi ne segajo, najbrž leži na tistih prostorih namestu možnje — kača! —j—

Iz Tržiča. Po našem trgu se raznašajo pikantne govornice. Mojstri so bili v obrekovanju. V tujem očesu so videli pezdur, bruna v svojem pa ne. «Zegen» N... je počival nad njimi, zato se jim ni moglo zgoditi ničesar. Bili so pravi angelji v angeljski družbi. In vendar bodeta morala peti devica in devičnik «al' te je treba biló...» — Konsum napreduje. Ima pač kipeče vino. Kdor drugim jamo koplje, sam pade vanjo. Prihodnjic kaj več in še kaj drugega. Zdravi!

Iz občine Ribno. (Razne vesti.) Razni hudi davki more ubogega kmeta. Sedaj mora plačati davek, vdrugo kako kazen, ker ni o pravem času naznanil gosposki kako zadevo. Posebno hud davek za ribenske župljane je pa takoimenovani «verski» — pardon — farovski davek. Enkrat se pobira za nove zvonove, drugičkrat se mora ustanoviti samostojna fara i. t. d. Ko bi se naš ubogi trpin podal, bi ga naši maziljeni gospodje pripravili kar ob vse. Toda vse to še ni dovolj! Ker bi potreboval malo več denarja, a sam si ni upal iti beračit za cerkvenika, ki je obenem tudi konsumnik, tedaj je naprosil župnika Jožefa Pristava, da sta šla beračit od hiše do hiše. Drugi berači so seveda zadovoljni s peščico moke ali kaše, ta dva berača pa sta zahtevala po kronco in še več, ali pa pol mernika ajde, pšenice in še drugega žita. Nekateri so menda dali po 10 kron. (Nekega kmeta sem slišal praviti, da je izdal za faro, zvonove in druge take reči v teku petih let 500 goldinarjev ali 1000 K.) Pa — zvita buča! — si je izmislil takole: Ker se možje boje davka, bom šel po hišah nad žene, in sicer takrat, ko moža ne bode doma, ko bodo šli vozit les z gora. In res, žene so dale! Vsled tega je nastal v marsikateri hiši prepir. S tako vnemo se poganja naš župnik za sedanjega cerkvenika in konsumnika. Za prejšnje se ni zmenil, ker mu niso bili po volji. Brez dovoljenja župljanov jih je odstavil iz službe. Pred enim letom je odstavil zadnjega, kmalu potem se je obesil oče, ki je zapustil družino v revščini. Lahko se misli, da mu je to pripomoglo k tej nenavadni smrti. — Naš župnik zna posnemati tudi delilce ljubljanskega potresnega zaklada. Letošnjo jesen je požar uničil sedmim gospodarjem poslopja. Došlo je od raznih krajev več podpor, katere je župnik delil. Kdor se mu je znal bolj hliniti, tisti je dobil več. Nekemu revežu je zgorela obleka. Obljubil mu je sicer, da bo nekaj dobil. A ker je revež, naj ostane revež — pri razdeljevanju podpore so ga prezrli. Tako postopajo naši maziljeni gospodje, potem pa kriče, da vera peša. Stari ljudje so večkrat trdili, da je vera prišla po njih gori, zato bo šla tudi po njih doli. Drugič še kaj več.

Gorenjski kmet.

Iz Mošenj. Pretečeni torek nesli so k zadnjemu počitku bivšega župana in posestnika A. Jurgeleta, po domače Broščarja iz Mošenj. Mož je stal mnogo let na čelu mošenjske občine in je bil načelnik okrajnega cestnega odbora. Obenem je oskrboval gradič princa Pollignaca v Podvinu. Pogreba se je udeležilo več županov iz okolice, člani okrajnega cestnega odbora in kot zastopnik c. kr.

okrajnega glavarstva gospod komisar Žitnik, nadalje tudi gasilna društva iz Leš in Mošenj ter mnogo občinstva. N. v m. p.!

Iz Rateč pri Škofji Loki. Celi advent in tudi sedaj v predpustu sem radovedno pričakoval in poslušal, kdaj bo naš gospod župnik kaj omenil o volitvah. Tudi v onih razburjenih časih se to ni zgodilo. Zatorej moram pohvaliti našega vlega gospoda župnika, ki ni ves čas ničesar govoril o volitvah raz leco, ker se v resnici kaj takega tudi ne pristoja v cerkvi. Izreči moram pristržno pohvalo našemu gospodu župniku, ki nam zna povedati toliko zlatih nauk, da ga vsi radi in pazljivo poslušamo. Zatorej čast, komur čast! Rodoljub iz rateške fare.

Iz Radomelj. Zadnje nedelje je tukajšnje bralno društvo priredilo Prešernovo veselico, ki je v vsakem oziru popolnoma uspela. Iz Kamnika je prihitelo pevsko društvo «Lira», ki je pod večjim vodstvom g. Fr. Steleta razveseljevala s svojim krasnim petjem navzoče. Po primernem pozdravu in nagovoru igrala se je burka «Živomrtva zakonska». Domači igralci so častno rešili svojo nalogo, ljudstvo pa, ki tod še nikoli ni videlo gledališke predstave, se ni moglo nasmejati in je zato splošno zahtevalo, da se igra v kratkem zopet ponovi. Po igri so zopet zadoneli ubrani glasovi »Lirašev«, mladina pa je rajala vztrajno do zore. Bralnemu društvu je na uspehu veselice le čestitati. Kamniški «Liri» pa gre posebna zahvala za nje prijazno sodelovanje. Občinstvo, ki se je zbralo v jako mnogobrojnem številu, tod še ni videlo tako vesele družbe. Ne smemo pa pozabiti omeniti izvrstne kaplice Nastranove, o kateri so se udeleženci kaj pohvalno izražali. —S—

Iz Studenca. 20. januarja. (Izjava.) Občinski zastop Studenca izreka v javni izvanredni seji popolno priznanje, spoštovanje in zaupanje velečastitemu gospodu župniku Antonu Bercetu v Boštanju radi njegove požrtvovalnosti in delovanja v dušnem pastirstvu in v skrbi za izboljšanje toli zanemarjenega zemljišča župne nadarbine ter za njegovo ljubeznivo občevarje in pravično postopanje z župljani. Obsoja pa nesramne napade iz zadnje dobe «Slovenca», «Slovenskega Lista», g. župnika Nemaniča v Št. Lambertu in vseh, ki so povodom zadnjih državnoborskih volitev blatili čast občeprijubljenega župnika preč. g. Antona Berceta. — Občina Studenc se čuti dolžno to izjaviti, ker spada velik del občine v župnijo Boštanj. Prebrano, sklenjeno in podpisano. Občina Studenc, dne 20. januarja 1901. Franc Žnidarski s. r., župan, Martin Žibert s. r., Anton Hočevar s. r., Janez Lipar s. r., Matija Bizjak s. r., Janez Sterk s. r., Anton Kovač s. r., Franc Žnidarski s. r., Janez Terček s. r., Jan. Androjna s. r., Matija Hočevar s. r., Jožef Gospodarič s. r., Janez Novšak s. r., Matija Korečin s. r.

Novičar.

Na Gorenjskem.

«Gorenjskega Sokola» VI. redni občni zbor se je vršil v soboto 19. t. m. v gostilniških prostorih Mayrjevih. Izvanredno mnogobrojna udeležba je pričala, kako se Sokoli živo zanimajo za svojo društvo. Starosta brat Ciril Pirc otvori zborovanje, pozdravi navzoče in izreka v imenu odbora zahvalo za mnogobrojni poset. Povdarja, da sme «Gorenjski Sokol» ponosom zreti na preteklo društveno dobo. Odkar društvo obstaja, še nikdar ni nastopalo tako uspešno, še nikdar ni imelo toliko članov in še nikdar ni bilo v tako ugodnem gmotnem položaju. Naševa važnejše dogodke minulega leta. Spominja se zlasti tako lepo uspele slavnosti razvitja društvene zastave. Izreka še enkrat zahvalo vsem onim, ki so si pridobili zaslug za sijajen uspeh tega dneva. Omenja posebej društvenih telovadcev, ki so s svojim nastopom pokazali, da «Gorenjski Sokol» goji resno telovadbo. Zahvali se čitalniškemu pevskemu zboru in godbenemu klubu, ki sta s svojim sodelovanjem mnogo pripomogla, da so se vsem tako omilile sokolske zabave. Konečno omenja, da se bo društvo s 1. februarjem preselilo v nove primerne prostore. Želč, da bi se občni zbor vršil v prospeh «Gorenjskega Sokola», zaključil svoj nagovor. — Tajnik brat Janko Sajovic poroča, da se je odbor posvetoval

v 16. sejah o društvenih zadevah. Sokoli so nastopali šestkrat v društveni opravi. Društvo je priredilo 2 izleta (sv. Jošt, Voglje), sokolski venček, 3 jourfikse, veliko veselico 8. julija (razvitje novega prapora) in se je udeležilo dveh slavnosti. Članov šteje «Gorenjski Sokol» nad sto. Blagajnik brat Ivan Jagodic poroča, da je imelo društvo dohodkov K 804.52, troškov pa K 667.32, tedaj prebitka K 137.20. Vrhutega je narastel tudi rezervni fond, ki znaša sedaj K 175.92. — Obe poročili se vzameta odobrovanjem na znanje. — Nato se izvoli skoro soglasno starostom brat Ciril Pirc, podstarostom pa brat Ivan Rakovc. Ker slednji izjavi, da radi preobilih opravkov ne more sprejeti tega dostojanstva, izbere se na njegovo mesto vzklikom brat Vinko Majdič. Odbornikom se izvolijo: Konrad Geiger, Ivan Jagodic, Jakob Killer, Janko Pollak, Jakob Rant, Janko Sajovic, Ivan Valenčič. — Po zaključnih besedah brata starosta se je razvila lepa neprisiljena prosta zabava, med katero so se menjali krepki navdušujoči govori z ubranim petjem čitalniškega pevskega zbora.

Umrli je minulo soboto zvečer v Kranju g. Iv. Ovin, graščinski oskrbnik v pok. Star je bil 84 let. N. v m. p.!

Občni zbor «Slovenskega bralnega društva v Kranju» se vrši v nedeljo, dne 3. februarja ob 1. uri popoldne v novih društvenih prostorih.

Telovadno društvo «Gorenjski Sokol» in «Slov. bralno društvo» v Kranju priredita — kakor čujemo — dne 2. februarja otvoritveno veselico v novih prostorih. Vabila se v kratkem razposljejo. Kdor bi se slučajno prezrl pri množini razposlanih vabil, pa se želi udeležiti veselice, naj to oprostí in naj veselico svobodno obišče.

Občni zbor kranjske podružnice planinskega društva se je vršil minuli četrtek. Več prihodnjič.

V smledniški župniji je bilo lani rojenih 93, umrlo pa je 68 ljudi, poročilo se jih je 17.

Iz Mavčič. Resnici na ljubo moramo popraviti, da sta popisovala zidar Janez Berčič, po domače Ušk, in njegov prijatelj po domače Zlatičev Janez, ki sta bila pri Jerneju Zevniku, da bi mu popisala glasovnico, toda on ni dovolil tega, češ, da zna sam pisati.

Iz Tržiča. Tovarniški beliničarji prirede dne 2. februarja t. l. v gostilni pri g. Jožefu Sajovicu na Bistrici veselico. Vstopnina prosta. Začetek popoldne ob štirih. Godba, ples in prosta zabava.

Olepševalno društvo v Škofji Loki je imelo dne 16. t. m. svoj IV. redni občni zbor, na katerem se je poročalo, da je imelo društvo v preteklem letu 8 ustanovnih, 72 domačih in 23 vnanjih članov. Dohodki so znašali K 524.48, izdatki pa 418.64. Odbor se je sestavil takole: učitelj Julij Flis, predsednik, c. kr. deželnosodni svetnik Franc Mikuš, podpredsednik, lekar Ervin Burdych, blagajnik, posestnika Lev Lavrič in Lovro Sušnik, odbornika.

Iz zapora c. kr. okrajnega sodišča v Škofji Loki je ušel Jakob Vodnik, po domače Kobav, 46 let star, rojen na Gabrški gori. Vodnik je bil zaprt zaradi tatvine.

Gasilno društvo v Poljanah je dobilo dovoljenje, da sme napraviti letošnje leto tombolo s 500 kartami.

V Stari Loki je razpisana služba občinskega tajnika z letno plačo 600 kron. Prošnje je vložiti do 28. februarja 1901 pri županstvu v Stari Loki.

Tatvina. Jakobu Kalanu iz Zgornje Senice pri Medvodah je nekdo ukradel 700 gl. ko se je Kalan mudil v cerkvi.

V Kropi napravi gasilno društvo dne 2. februarja t. l. veselico v gostilniških prostorih g. Josipa Jelenca. Spored: 1. Nastop šaljivca. 2. Zila. Veseloigra v treh dejanjih. Osebe: Grof, njegov sin, zdravnik, grofova nevesta, ženske, sluga, nemi sluga. 3. Petje. 4. Godba. 5. Prosta zabava in ples. Vstopnina za osebo 50 vin., za družino 1 K. Preplačila se hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi najljubdeje odbor.

Deviška društva ali Marijine bratovščine, kakor se jih že hoče imenovati, so povsod v lep izgled. Tako so se pokazali «Marijini bratje» in «Devičarice» pri pogrebu gospoda župana Jurgeleta v Mošnjah polnoštevilno z medalijami. Moški so imeli okrogle, device pa podolgaste kolajne. Nekateri so se seveda sramovali imeti kolajno

na prsah z nežno - modrim trakom okoli vratu, ampak so jih raje imeli — spravljene v žepu. Tako je baje naredil tudi načelnik «devičarjev», g. nadučitelj Rozman. Drugi brumni devičniki so jo pa med črno mašo raje ubrali v bližnjo gostilno, kakor bi bili zmrzovali v cerkvi. Med tem pa je mnogo preklicanih liberalcev sledilo cerkvenemu opraviilu. Kaj ni to lep izgled!

Glück auf! V Bohinjski Bistrici so pokrili in popravili zraven podrte tovarne stoječi stolpič z uro in napisom: «Glück auf!» Ni znano, ali hočejo s tem nemškim napisom tam še nadalje oznanjevati svetu, da je tudi tam nekaj gospodovala nemška pest nad slovenskimi delavci, ali mislijo ž njim spet priklicati nazaj tiste nekdanje čase! Vsekako pa je to dejstvo pomembno, ker izpričuje, kako ošabni Nемеc povsod rad pokaže — svoje rogove. Ko bi bili mi Slovenci tako navdušeni in goreči za svojo narodnost, pa bi bili lahko dandanes tudi kaj več, kakor smo!

Iz Radovljice nam poročajo zanimivo novico. Ondotno sodišče je namreč obsodilo bohinjskega kapelana («kapelan z birtohom») na osem dni zapora, dva njegova pristaša pa vsakega na sedem dni zapora zaradi počenjanja s konsumnim društvom.

V Domžalah je dobila ondotna nemška enorazredna šola pravico javnosti.

Kamniška čitalnica priredi na svečnico veselico s plesom. Igrala se bo burka Martin Smola ali kinematograf.

Na Kranjskem sploh.

Koliko so stale zadnje volitve naše klerikalce! Zadnji «Rodoljub» poroča: Državnozborske volitve so veljale klerikalce — kakor smo zvedeli od dveh odličnih duhovnikov — 26.000 goldinarjev. To je velikanska svota. Koliko koristnega bi se lahko storilo s tem denarjem, katerega klerikalci mečejo pri oknu, na drugi strani pa molzejo ljudstvo, koder morejo, in stiskajo denar iz njega za vse mogoče in nemogoče namene.

Ljubljanske občinske volitve. Kakor smo že zadnjič na kratko omenili, je upravno sodišče na Dunaju ugodilo ugovoru radi tega, ker je bil skrutinij tajen. Posledica te razsodbe bo samo ta, da pridejo tisti občinski svetniki, ki so bili voljeni leta 1899, letos zopet v izvolitev, saj je bil skrutinij tajen več kakor trideset let. Torej o kaki slepariji ne more biti govora, čeprav klerikalci vpijejo, da so razkrinkali goljufijo. Menda imajo slabo vest!

Velik požar je uničil dne 21. t. m. 13 poslopij v Novem mestu. Velika množina zaloge in živine je šla v nič. Z velikim naporom se je posrečilo omejiti ogenj in odvrniti nevarnost za celo mesto.

Na Štajerskem.

Ravnatelj celjske gimnazije je imenovan profesor na ljubljanski realki Klemen Proft.

Križem sveta.

Blazen čin matere. Slikarjeva žena Leskovic v Meidlingu je te dni zjutraj zagrabila svoja še speča otročiča in ju iz tretjega nadstropja vrgla na cesto, potem pa še sama skočila za njima. Žena in oba otroka so mrtvi. Kljub zgodnji jutranji uri se je zbralo vse polno ljudi. Žena je storila ta blazen čin v obupu, ker so zaprli njenega moža.

14 dni spal. V Tarnopolu v Galiciji se je pripetil čuden slučaj. Petleten sinček čevljarja Köppla je spal nepretrgoma 14 dni do minule sobote. Ta dan pa je umrl. Vsa prizadevanja zdravnikov, da bi ohranili dečku življenje, so bila brezuspešna. Dečka so hranili z mlekom in majhnimi koščki mesa, vendar je deček zelo shušjal, tako da je izgledal kakor mumija.

Volkovi so razmesarili pet vojakov, ko so bivali na dopustu v svoji domovini na Bolgarskem. Vračali so se skozi gozd domov. Našli so potem samo še orožje in nekaj drugih kovinskih stvari, ki so ležale okrog in celo tropo mrtvih volkov, kar je dokaz, da so se morali nesrečniki hrabro boriti za življenje.

Sredstvo zoper raka je menda iznašel nek italijanski zdravnik. Dosegel je ž njim že več uspehov.

Gospodarske stvari.

Ne preganjajte krta!

Dalje.

Postali so oča nevoljni in ravno prav, da je prišel k. nama stavec, katerega so oča takoj nagovorili z «Bog ga daj!» Jaz pa sem se počasi oddaljil v nasprotno stran. Čudno, tistega dne mi je bila ta podzemna živalica vedno na misli. Kako jo preganjajo in zatirajo — pa po krivici. Še takile možje, ki imajo nekaj izkušenj, pa so taki nasprotniki živali, ki je gotovo koristna, da sami ne vedo kako. Kako malo poznajo kmetovalci svoje prijatelje in kako plačujejo trud živali, ki ves ljubi dan lovi in pokončava škodljivo golazen. Kmetovalci, sami ste krivi škode, ker pospešujete razširjanje mrčesov in drugih škodljivcev. Pomnite, koristnih živali ne preganjajte! In med žužkojedi zasluži krt posebno mesto; pogledjmo ga nekoliko, da se ognete napačni sodbi.

No, bore malokrat vidimo živega krta na površju, njegovo truplo je ustvarjeno za življenje pod zemljo. Poleti se le včasih prikaže — in to ponoči, redkokdaj podnevu — na zemeljsko površje, kjer lovi razne črve, gliste, polže, da, še celo miši. Truplo je okroglo-valjasto in pokrito s črnkasto dlako, ki je mehka kakor svila. Majhna glava se konča v občutljiv, hrustančast, rilcu podoben gobček. Oči in ušesa ima zelo majhna in skrita, da bi človek na prvi pogled mislil, da jih nima. Tudi noge so majhne in kratke; prednji nogi, s katerima prav hitro in spretno rije, sta lopatasti in močnejši od zadnjih. Krt živi le pod zemljo, dobimo ga na travnikih, njivah, vrtih in tudi gozdih, a nikjer na površju, ker le v svojih rovih posebno hitro in spretno hodi; tudi mu svetloba ne de dobro. Voh in sluh mu služita izborno, vid pa nasproti slabo.

Konec pride.

Gene govejega mesa so znašale v mesecu decembru na Gorenjskem povprečno za kilogram, in sicer v Kranju, Radovljici in Kropi po 1 K, v Škofji Loki, Mengišu, Krašnji in Kamniku 88 vin., v Trziču K 1.04, v Kranjski gori in na Bledu po K 1.08.

Občni zbor kmetijske podružnice na Bledu se vrši dne 27. t. m. ob štirih popoldne v dvorani «Blejskega doma».

Okrajna posojilnica v mestu Kamniku ima svoj občni zbor na svečnico, dne 2. februarja ob enajstih dopoldne v uradnih prostorih.

Najnovejše vesti.

Dunaj, 25. januarja. V ministrstvu so nastala huda nasprotja. Za soboto popoldne je sklican ministrski svet. Ako se v tej seji ne poravnajo nastala nasprotstva, tedaj je ministrska kriza neizogibna.

Tedenski sejem v Kranju dne 21. t. m.

Prignalo se je 110 glav goveje živine, 1 tele, 97 prašičev, — ovac, — buš, — koz. 50 kg: pšenice K 7.50, prosa K 7.—, ovsa K 6.25, rži K 7.25, ajde K 6.—, ječmena K 7.—, fižola koksa 10.—, ribničana K 9.50, krompirja belega K 2.—, rumenega K 2.30, deteljno seme K 45.— do K 52.—.

Darila.

Uredništvu našega lista so poslali za družbo sv. Cirila in Metoda: Jožov Francelj 7 K, katere je nabral v veseli družbi pri Šlegelnu v Kamniku. Živio!

Za dijaško kuhinjo v Kranju je daroval namesto venca na krsto pokojnega Ivana Ovina fin. svetnik g. V. Levičnik K 5.—.

Soba

z dvema posteljama in s hrano se takoj odda.

Več se izve pri upravnistvu «Gorenjca».

17—1

Stanovanje

obstoječe iz dveh sob in kuhinje, oziroma, ako se zahteva tudi s postrežbo, hrano in vso hišno opravo, se takoj odda v najem.

Natančneje se zve «pri Fidru».

2—3

Za nakup v Ljubljani se priporočajo naslednje tvrdke:



KLOBUKE

najnovejši fragone priporoča po nizki ceni 57—45

J. S. BENEDIKT na Starem trgu.

Ilustrovani ceniki na razpolago.

Pravo

plzensko pivo

iz združne pivovarne

vedno popolnoma sveže v sodih in steklenicah

se dobiva 59—45

v zalogi Ivana Gorupa.

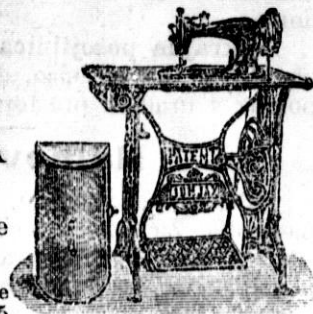
Telefon št. 90.

Agentura.

Trgovska komisija.



Šivalni stroji
in kolesa.



Tovarniška zaloga

IVANA JAX-A

Dunajska cesta št. 17

priporoča svoje najbolj priznane
šivalne stroje in kolesa.

Ceniki se doposljejo na zahtevanje
zastonj. 63—45

Nepreročne vozne plahke

v različni velikosti in kakovosti ima po nizki ceni vedno v zalogi

108—38

R. Ranzinger

špediter c. št. priv. južne železnice, Ljubljana, Dunajska cesta št. 15.

Pri nakupovanju
suknenega in manufakturnega

blaga se opozarja na tvrdko 58—45

HUGO IML

Špitalske ulice št. 4

Velika zaloga suknenih ostankov.

Ernest Fevniker

na Dunajski cesti v Ljubljani

priporoča slavnemu občinstvu svojo prvo in največjo zalogo vseh vrst

galanterijskega, norimberškega,

misionskega in virkanega blaga ter igrač

na debelo in drobno.

Šumanja naročila točno. — Cene nizke. 72—44

FILIP FAJDIGA

Zaloga in lastna izdelovalnica

sobne oprave

Prešernove (prej Slonove) ulice št. 50

priporoča svojo veliko 61—45

zalogo sobne oprave

vsake vrste garnitur i. t. d.

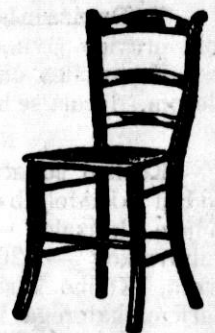
Jamči se, da je v blagu lastnega izdelka vedno
suh les.

MODROCE na peresih (Federmatratze), stole

in vsa v to stroko spadajoča dela izvršujem

točno po naročilu in po nizkih cenah. —

V Kranju se dobivajo stoli pri g. J. Anželjcu na glavnem trgu.



Slavnemu občinstvu se uljudno naznanja, da se je

„pri avstrijskem cesarju“

v novozgrajeni hiši otvoril hôtel. 62—45

Priporočam slavnemu občinstvu prijazne sobe
za prenočišča.

Gostilna se nahaja še v stari hiši, kjer se točijo
pristna dolenska, istrska in štajerska vina.

Za dobro postrežbo se jamči.

Gospodom posestnikom vozov je na razpolago konjski
hlev in prostorno dvorišče.

— CENE NIZKE. —

Fran Detter

LJUBLJANA

na Starem trgu št. 1.

Prva in najstarejša 73—44

zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam
svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo
vzlic njih izbornosti ceno. — Ceniki zastonj in poštne prosti.

Dobro znana, že čez 30 let obstoječa stara gostilna

„pri Tišlerju“

Kolodvorske ulice št. 26

gredoč od kolodvora proti mestu na levo, na kar se slavno potujoče
občinstvo, da se izogne pomoti, posebno opozarja. Dobra postrežba,
vedno sveža okusna jedila, pristna vina, izborna, ob vsakem času
sveže pivo. Dalje je v tej staro-znani gostilnici vsikdar na razpolago
mnogo sob s snažnimi posteljami, vse po jako nizki ceni.

Zahvaljuje se slavnemu občinstvu za mnogobrojni dosedanji
obisk, priporoča se naklonjenosti mestnega in kmetskega občinstva
tudi za nadalje 113—39

Leopold Blumauer, posestnik in gostilničar.

Največja tovarniška zaloga sukna

J. Grobelnik Ljubljana, Mestni trg 20priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst 77—45
suknena blaga

jägerndorfskih, brnskih in angleških štofov, vsake vrste letnega in zimskega lodna, kakor tudi mnogovrstnega

manufakturnega blaga

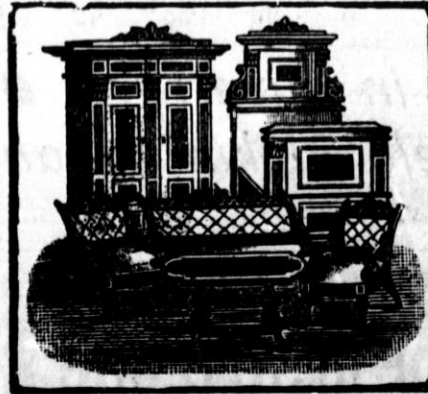
hlačevine in vse k oblekam potrebne oprave. — Velika zaloga volnenega in bombažnega blaga za ženske obleke, svilnatih in volnenih robcev.

Krojačem, ki stržijo mnogo blaga, posebno znižane cene.

Bogata zbirka vzorcev sukna se razpošilja na zahtevanje.

Prodaja na drobno in debelo.

Ceneji nakup kot povsod drugod.

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peresa in posteljno opravo, saloga pohištva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob, otroških vozičkov, nastoljačev, poštvalnikov (sofa, kanape, divan) in sobno opravo 76—45

po najnižjih cenah.

Genike s 800 podobami pošlje zastoj in poštne prosto.

Prodaja tudi na obroke.

Razpošiljanje točno.

IVAN KORDIK

trgovina z galanterijskim blagom Ljubljana, Prešernove (Slonove) ulice št. 10-14

priporoča svojo veliko zalogo na drobno in na debelo

jedilnih in kuhinjskih potrebščin

z alpake in alpake-srebra, in veljajo predmeti iz alpake (trpežne bele kovine):

1 tucat zlic, navadnih gld. 4:40,	težkih gld. 5:50
1 " " za kavo " 2:20,	" " " 2:60
1 " " nožev ali vilic " 6:—	
1edna velika zlica za mleko gld. —:80,	za juho gld. 3:—
Noži in vilice z roženim, koščenim ali trdo-lesnim ročajem:	
12 parov navadnih od gld. 1:80 do gld. 3:—	
12 " " boljših " " 3:50 " " 7:50	

Svečniki iz alpake, visoki 21 24 26 1/2, cm
84—44 gld. 2:— 2:30 2:60**Adolf Hauptmann**

tovarna 75—45

oljnatih barv, firnežev, lakov in kileja

v Ljubljani.

Ilustrovani cenik brezplačno in poštne prosto.

G. Tönnies, Ljubljana

tovarna za stroje, železo in kovinolivnica



priporoča kot posebnost vse vrste stroje za slamoreznice in žage. 81—45

Prevzame in izvršuje stavbinska in tesarska dela.

Sredtiskarija.**Franja Meršol** Ljubljana Mestni trg 18

priporoča svojo veliko 82—45

zalogo pričetih in izdelanih ročnih del

in vsa v to stroko spadajoča dela. Sprejemam vsakovrstna bela, zlata in svilnata ročna dela

(monogrami).

Vsa dela se izvršujejo točno in po niskih cenah. — Zunanja naročila točno.

Prva električna ljubljanska tovarna mrežastih ograj

106—40 **AVGUST-a ŽABKAR-ja** priporoča različnih mrežastih ograj za pašnike, vrlove, okna, vrata l. t. d. kakor tudi vsa druga kjučavničarska dela. — Nizke tovarniške cene. — Točna in solidna postrežba.

Trnava žirna ograja.
Plešeno žirno omrežje.

Nj. svetost papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Laponiju gospodu lekarnarju G. Piccoliju v Ljubljani prišreno zahvalo za doposlane jim stekleničice 161a—27

tinkture za želodec

in so njemu z diplomo dné 27. novembra 1897 podelili naslov «Dvorni založnik Nj. svetosti» s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Nj. svetosti.



Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji priporočajo boleham G. Piccolijevo želodčno tinkturo, katera krepi želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljanje in telesno odprtje. Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje G. Piccoli, lekarnar «pri angelu» v Ljubljani, na dunajski cesti.

Tinkture za želodec pošilja izdelovatelj v skatljah po 12 stekleničic za gld. 1:26 a. v., po 24 steklenic za gld. 2:40, po 36 za gld. 3:50, po 70 za gld. 6:50, po 110 za gld. 10:30. — Poštino mora plačati p. n. naročnik.

Vizitnice in kuverte
po zelo nizkih cenah
priporoča „Kranjska tiskarna“ v Kranju.

Zmešane in strižene lase

kupuje po najvišjih cenah od 2 kilogramov naprej

Filip Well

velika trgovina z lasmi v Spodnjem Kralovcu
(Unter-Kralowitz) na Češkem. 171-24

P. n. čitatelje te anonce opomnim, naj opozoré na mojo
adreso zbiralce las. — Na vsako vprašanje glede cene se
odgovarja.



Neveste, pozor!

Najboljša in najcenejša
kuhinjska posoda

kakor tudi

oprava

dobi se pri

Viljemu Killerju
v Kranju.



Proda se **stružnica** s kolesom, **šraub-
štok 'triumf'**, stroj za poliranje z
vijakom (polirmašina), majhen stroj za re-
zanje koles, stroj za poliranje toča-
jev (šaco za steklo) za skupno ceno 50 kron.

15-2

Anton Murovec

urar v Radovljici.

Pozor!

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu

priporoča od svoje najstarejše, glasovite in najzmožnejše

tovarne za gasilno orodje

sl. gasilnim društvom, občinam in zasebnikom sledeče predmete:

Brizgalnice najnovejše sestave, kakor s patentom proti zmrzlini, s priredbo, da brizgalnica na obe strani jemlje in meče vodo; «univerzalko», prikladno za male občine, ki se nosije ali vozijo; parne brizgalnice, vodonoše, sesalke vsake vrste, vozove za polivanje ulic in prevažanje gnojnice i. t. d., cevi iz posebne tkanine najboljše vrste; dalje čelade, pase, sekirice, lestve ter sploh vse za gasilna društva prikladno orodje, trpežno in lepo izdelano. Motor-vozove in priprave za aceten-luč. Dalje kmetijsko orodje vsake vrste, Gasilna društva, občine in pošteni kmetovalci-gospodarji plačujejo tudi na obroke po dogovoru. Naročila franko na vsak kolodvor.

— Cenike pošljamo brezplačno in poštnine prosto. —

10-2

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Ljubljanska

kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice števil. 2.

Nakup in prodaja vseh vrst rent,
državnih papirjev, zastavnih
pisem, srečk, novcev, valut i. t. d.
za najkulantnejših pogojev.

Posojila na vrednostne papirje
proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,

na tekoči račun in na

giro-conto s 4 $\frac{1}{2}$ % obrestovanjem

od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantneje.

Borzna naročila. 189-19

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 krona, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krona, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petivrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravništvo se nahaja v g. Floriana hiši nasproti mestne hranilnice. — Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.